

Közösségi alkalmaink a héten

Hétfő	15.15 Szent László fiú-kör (5-7. osztály)
	19.00 Fiatalközösség
Kedd	14.30 7-8 osztályosok ifjúsági közösség
	18.00 Haladó katekumen
Szerda	18.30 Felnőtt katekézis
Péntek	18.00 Gimnazista és egyetemista ifjúsági csoport

Hirdetések

- Jövő hét szombaton, **március 18-án 10 órától** Tiszamenti ifjúsági találkozó lesz Kocséron, amelyre közösen mennénk.
- A **betegyek kenetének ünnepélyes kiszolgáltatása április 2-án**, a fél10es szentmise keretében lesz. **Április elsején, szombaton délelőtt** pedig számukra tartunk bűnbánati alkalmat a templomban.
- Azon szülők számára, akiknek a gyermeke a második éve készül az **elsőáldozásra, március 17-én, pénteken 17 órától** lesz szülői megbeszélés **plébánián** (nem a templomban!). Mindenki megjelenésére feltétlenül számítunk.
- Nagyböjti lelkigyakorlatos estéinket Pető Gábor atya** fogja tartani, amelynek az időpontjai a következők lennének:
március 19 (vasárnap 18h),
március 26 (vasárnap 18h)
április 1 (szombat 18h).

TANÍTVÁNY

A CEGLÉDI, A CSEMŐI ÉS A NYÁRSAPÁTI KATOLIKUSOK HETI ÉRTESÍTŐJE

2017. március 12. IX. évf. 11. szám

CEGLÉDI RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA

2700 Cegléd, Kossuth L. tér 3. +36-53-311-144

<http://www.cegledplebania.hu>

szecsodi.peter@vaciegyhazmegye.hu

Nagyböjt 2. vasárnap

Hat nap múlva Jézus maga mellé vette Pétert, Jakabot és Jánost, a testvérét, és fölvitte őket külön egy magas hegyre, és színében elváltozott előttük. Ragyogott az arca, mint a nap, a ruhái pedig fehérek lettek, mint a napsugár. És íme, megjelent nekik Mózes és Illés, s beszélgettek vele. Péter ekkor azt mondta Jézusnak: „Uram, jó nekünk itt lenni! Ha akarod, csináljak itt három sátrat, neked egyet, Mózesnek egyet és Illésnek egyet.” Amíg beszélt, íme, fényes felhő árnyékolta be őket, s íme, a felhőből egy hang szólt: „Ez az én szeretett Fiam, akiben kedvem telik, őt hallgassátok” [Iz 42,1; MTörv 18,15]. Ennek hallatán a tanítványok arcra borultak és igen megijedtek. Jézus odament, megérintette őket és azt mondta: „Keljetek föl, és ne féljete!” Amikor fölemelték a szemüket, senkit sem láttak, csak Jézust egymagát. Amint lejöttek a hegyről, Jézus megparancsolta nekik: „Senkinek se beszéljete a látomásról, amíg az Emberfia a halottak közül föl nem támad.”

Útravaló

Olvasva a mai evangéliumot, eszünkbe juthat Szent József élete. Miért is? Ha alaposabban végignézzük az ő életét, amit az evangéliumok alapján tudhatunk róla, akkor őt a száraz hit szentjének nevezhetnénk. Igaz

emberként kiszemel egy lányt, Máriát, akit tervei szerint feleségül vesz, s hogy mindent megadjon neki, elkezd házat építeni, egyre több munkát vállalni. Úgy érzi, élete végre révbe ért. Talán gondolkozott már azon, hogy hány gyermeke lesz, mi legyen a nevük, mire fogja őket megtanítani. De villámcsapásként változott a helyzet! Mária állapotos, de nem tőle. Mi történhetett? Ennyire rossz emberismerő lenne?

S míg mérhetetlen fájdalom, keserűség veszi őt körül, nem is beszélve a többi ember biztatásáról, hogy ölesse meg Máriát, József továbbra is igaz akart maradni. A bosszú távol állt tőle. Nem csoda, hogy Isten pont őt találta alkalmasnak arra, hogy Jézus nevelőapja legyen. Elküldi hozzá az angyalát az Atya, hogy megerősítse, bátorítsa, a gyermek az Istennek a fia. S József nem kérdez, hogy miként lehetséges ez, hiszen felfoghatatlan titok, hanem teszi az Isten akaratát. Ebből a tűzből ég egész életében: pelenkázza, eteti Jézust, játszik vele, semmiben nem különbözik ez a gyermek a többitől. S úgy hal meg József, hogy nem éli meg Jézus nyilvános működését, nem hallja a beszédeit, nem látja a csodáit. Az a néhány pillanat (angyali üzenet) jelentette számára a Tábor-hegyét, ami átsegítette őt az élet Golgotáján.

Kérdések a mai vasárnapra?

Én minden héten, sőt minden nap meghívást kapok a Tábor-hegyére a szentmisében. Fel tudom ezt fogni? Szoktam-e otthon lelkileg erre a találkozásra készülni? Időben érkezek-e, hogy ne maradjak le semmiről? Előfordult-e már, hogy családommal hazafelé erről a csodáról beszélgettünk? Tudok-e hálát adni az Oltáriszentség titkáért, amivel én Krisztus-hordozóvá leszek? Részt veszek-e templom/plébánia valamilyen szolgálatban?

Nagyböjti gondolatok II. rész

Egyházunk böjti fegyelme nem túl szigorú. A pénteki hústilalom, és a két szigorú böjti nap nem jelent különösebb megpróbáltatást az embernek. Éppen vannak sokan, akik a nagyböjt idejére egyéb más formákat keresnek a böjtölésre. A különböző ételekről való lemondáson keresztül, a kedvtelések visszafogásán keresztül egészen a közösségi média használatának korlátozásáig. Hihetetlen találékony az ember, és jó látnom, hogy jónéhányakban megvan a buzgóság, hogy keressenek valami lemondást, a nagyböjt idejére. És milyen az ember? Bármit is határoz el, az biztos, hogy komoly nehézségeket fog okozni... Kedvenc történetem az egyik ifjúsági hittanosom, aki szerette a nutellát, és nagyböjtben elhatározta, hogy lemond róla. A kollégiumi szekrényében betette a kis maradék kedvencét a legbelső sarokba, zacskós levesekkel gondosan eltorlaszolta, hogy ne is lássa. És láss csodát reggel, amikor kinyitotta a szekrény ajtaját, a barikád leomlott és ott volt a nutella, szinte kérve: “Egyél meg...” Biztosak lehetünk, abban, ha elhatározzuk, hogy valamiről lemondunk, akkor az lépten-nyomon kísérteni fog bennünket. És persze a gondolat is, hogy “nem nagy dolog ez...”, “úgyse látja senki...”, “csak most egy falatot...”, “még egy perc...” De hát ez a szépsége a lemondásnak, hogy felfedezem, mennyire függök apró-cseprő dolgoktól, és mennyire felszabadító dolog, ha sikerül egy elhatározást végig vinni. Megtapasztalni; mégsem függök annyira, mint gondoltam. A nagyböjt kezdete alkalmat teremt arra, hogy átgondoljam, tudok-e lemondani Istenért? Vannak-e olyan dolgok, amik fogva tartanak, és itt lenne az ideje szabadabbá válni tőlük.